

Vegne at foreslaa. Han vil saa underkaste det en velvillig Overvejelse.

Hvad Mindretallets Forslag angaar, maa jeg fraraade deres Vedtagelse. Forslaget under Nr. 1 gaar ud paa, at „Embedsjorder“ skal udgaa. Det motiveres med, at vi have en Kommission siddende, der skal overveje Jordspørgsmaalet i Almindelighed og derunder formentlig ogsaa den rette Anvendelse af Statens Embedsjorder. Men det kolliderer aldeles ikke med dette. Her er der slet ikke Tale om at disponere over Embedsjorderne, saaledes at man kunde tænke sig, at Følgen heraf blev, at Embedsjord blev bortsolgt i meget stor Udstrækning. Her er der kun Tale om, at naar Staten under den bestaaende Lovgivning af en eller anden Grund anser det for rigtigt at sælge Embedsjord, skulle disse Foreninger have Lov til at optræde som Købere, uden at det berøver dem Adgang til at faa Statslaan. Det griber slet ikke ind i Samfundets Disposition over Embedsjord i det hele, den bliver ved at være den samme som før, kun kunne ogsaa disse Foreninger, naar Embedsjord af andre Grunde skal bortsælges, være Købere.

Det ærede Medlem fra Skanderborg (H. Rasmussen) kunde, hvad jeg takker ham og de øvrige Mindretalsmedlemmer for, slutte sig til Forslaget om 4 pCt. Rente som Hovedregel. Men det ærede Medlem havde dog stor Betænkelighed derved og sagde, at Staten ikke maa skaffe sig økonomisk Fordel ved den Art Laan. Nu mener jeg slet ikke, at Staten skaffer sig nogen økonomisk Fordel derved. Denne Bemærkning henvender jeg ogsaa til det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen), der sagde, at nu kunde Staten laane Penge under $3\frac{1}{2}$ pCt., og saa maatte den sagtens kunne gaa ind paa at tage en lavere Rente, end her foreslaas. Nej, vi maa ikke tro, at Staten i Fremtiden kan laane Penge til $3\frac{1}{2}$ pCt. Rente eller derunder. Det er kun de midlertidige Laan, der under særlige Forhold kunne gøres til den Rente, men der kan ogsaa komme Tider, hvor midlertidige Laan maa gøres til betydelig højere Rente, og hvad der er sikkert, er, at et fast Statslaan — som jo dog er det, vi maa ende med, vi kunne ikke blive ved med at gaa paa midlertidige Laan — kan ikke gøres til 3 pCt. eller blot i Nærheden deraf. Det kan man desværre sige med fuldkommen Sikkerhed. Jeg har nævnt en Rente omkring $3\frac{3}{4}$ pCt. som den sandsynligere for et fast Statslaan i Øjeblikket og den Tid, vi i det hele taget kunne overskue.

Og naar her er Tale om Udlaan paa ret yderlige anden Prioriteter, maa der nødvendigvis være en lille Forøgelse af Renten — den er altsaa kun $\frac{1}{4}$ pCt. — til at dække eventuelle Tab, der kunne komme. At der vil komme Tab i det lange Løb, rimeligvis især paa Parcellaanene, kan der ikke være to Meninger om, selv om man gaar frem med aldrig saa megen Forsigtighed. Men jeg mener netop, at 4 pCt. Rente er, naar alle Forhold tages i Betragtning, den Rente, der sandsynligvis vil dække Statskassen, og intet mere. Fortjenesten vil i hvert Fald ikke blive noget fedt Levebrød for Staten. Til det ærede Medlem fra Thisted (Hornstrup) vil jeg sige, at jeg vil foretrække, at det bliver, som det er nu, at Finansministeriet faar frie Hænder med Hensyn til, hvor det vil sætte Grænsen for den samlede Ejendoms Belaaning. Forholdet er dette, at for de Parcellaan, som dette Ændringsforslag tager Sigte paa, er der i Lovforslaget den Regel, at de ikke maa overskride en Femtedel af Ejendomsskyldvurderingen. Administrativt have vi i Finansministeriet sat en Grænse ved $\frac{2}{3}$ af Vurderingssummen for den samlede Belaaning af Ejendommen. Det er en Grænse, som vi foreløbig have været velholdne med. Men disse administrative Grænser er det saare ønskeligt at kunne rette noget efter de vekslende Forhold. Jeg skal til Eksempel anføre, at vi paa de direkte Fiskerilaans Omraade have haft en administrativ Grænse, som vi have været nødte til at gaa under paa Grund af de Erfaringer, vi have gjort, paa Grund af de betydelige Tab, som Stats-Laanefonden har lidt. Det er overordentlig heldigt baade i Laantagerens og i Statskassens Interesse, at der er en vis Bevægelsesfrihed paa dette Omraade. Jeg vil derfor fraraade at sætte den Grænse, at Prioritetslaanet ikke maa overstige $\frac{4}{5}$ af Ejendomsskyldvurderingen, thi der kan tænkes Tilfælde, hvor det vil være rigtigt muligvis at gaa noget over denne Grænse. Jeg tror ikke, det vil forekomme ret hyppigt, men der kan være saadanne Tilfælde, og jeg tror, at man kan være overbevist om, at Finansministeriet altid vil vise den Forsigtighed, som man med Rimelighed kan vente.

Det ærede Medlem fra Rønne (Maa-gaard) har stillet et særligt Ændringsforslag udenfor Betænkningen. Jeg vil fraraade dettes Vedtagelse og af de samme Grunde, som jeg anførte ved Sagens første Behandling. Jeg ser et af de vigtigste Træk i denne Lov netop deri, at